IRIMBERTUS ADMONTENSIS
Admont, um 1175
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25874
Copyright: Admont, Benediktinerstift

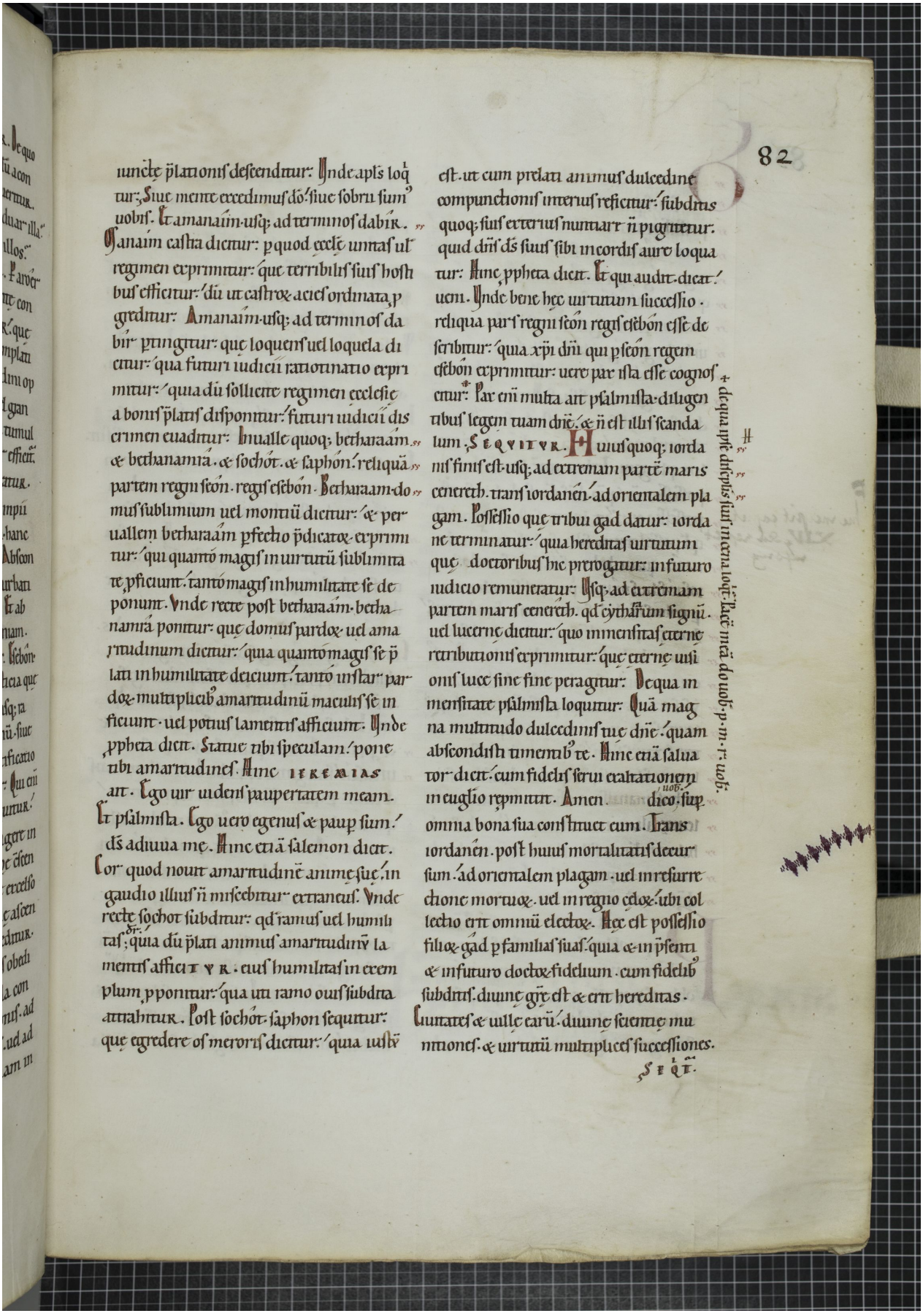

iuncte p̄lationis descenditur. Unde apl̄s loq̄
tur: Siue mente excedimus dō: siue sobrii sum⁹
uobis. Et amanaim usq; ad terminos dabir.
Manaim castra dicitur: p quod eccl̄e unitas ul̄
regimen exprimitur: que terribilis suis hosti
bus efficitur: dū ut castrorū acies ordinata p
greditur. Amanaim usq; ad terminos da
bir p̄tingitur: que loquens uel loquela di
citur: qua futuri iudicii ratiotinatio expri
mitur: quia dū sollicite regimen ecclesie
a bonis p̄latis disponitur: futuri iudicii dis
crimen euaditur. In ualle quoq; betharaam
& bethanamra. & sochot. & saphon: reliquā
partem regni seon. regis esebon. Betharaam do
mus sublimium uel montiū dicitur: & per
uallem betharaam p̄fectio p̄dicatorū exprimi
tur: qui quanto magis in uirtutū sublimita
te p̄ficiunt: tanto magis in humilitate se de
ponunt. Unde recte post betharaam. betha
namra ponitur: que domus pardorū uel ama
ritudinum dicitur: quia quanto magis se p̄
lati in humilitate deiciunt: tanto instar par
dorū multiplicib⁹ amaritudinū maculis se in
ficiunt. uel potius lamentis afficiunt. Unde
p̄pheta dicit. Statue tibi speculam: pone
tibi amaritudines. Hinc IEREMIAS
ait. Ego uir uidens paupertatem meam.
Et psalmista. Ego uero egenus & paup̄ sum:
dñs adiuua me. Hinc etiā salemon dicit.
Cor quod nouit amaritudinē anime sue: in
gaudio illius n̄ miscebitur extraneus. Unde
recte sochot subditur: qd̄ ramus uel humili
tas dr̄: quia dū p̄lati animus amaritudinū la
mentis afficitur. eius humilitas in exem
plum p̄ponitur: qua uti ramo ouis subdita
attrahitur. Post sochot. saphon sequitur:
que egredere os meroris dicitur: quia iustū

est. ut cum prelati animus dulcedine
compunctionis interius reficitur: subditis
quoq; suis exterius nuntiari n̄ pigritetur.
quid dn̄s dñs suus sibi in cordis aure loqua
tur. Hinc p̄pheta dicit. Et qui audit. dicat:
ueni. Unde bene hec uirtutum successio.
reliqua pars regni seon regis esebon esse de
scribitur: quia xp̄i dn̄i qui p seon regem
esebon exprimitur: uere pax ista esse cognos
citur. Pax enī multa ait psalmista. diligen
tibus legem tuam dn̄e. & n̄ est illis scanda
lum. SEQVITVR. Huius quoq; iorda
nis finis est. usq; ad extremam partē maris
cenereth. trans iordanen. ad orientalem pla
gam. Possessio que tribui gad datur: iorda
ne terminatur: quia hereditas uirtutum
que doctoribus hic prerogatur: in futuro
iudicio remuneratur. Usq; ad extremam
partem maris cenereth. qd̄ cytharum signū.
uel lucerne dicitur: quo immensitas eterne
retributionis exprimitur: que eterne uisi
onis luce sine fine peragitur. De qua im
mensitate psalmista loquitur. Quā mag
na multitudo dulcedinis tue dn̄e: quam
abscondisti timentib⁹ te. Hinc etiā salua
tor dicit: cum fidelis serui exaltationem
in euglio rep̄mittit. Amen. dico uob̄. sup̄
omnia bona sua constituet eum. Trans
iordanen. post huius mortalitatis decur
sum: ad orientalem plagam. uel in resurre
ctione mortuorū. uel in regno celorū: ubi col
lectio erit omniū electorū. Hec est possessio
filiorū gad p familias suas: quia & in p̄senti
& in futuro doctorū fidelium. cum fidelib⁹
subditis. diuine gr̄e est & erit hereditas.
Ciuitates & uille earū: diuine scientie mu
nitiones. & uirtutū multiplices successiones.

SEQ̄T.

+ de qua ipse discipl̄is suis in cena loq̄t̄. Pacē meā do uob̄. p. m. r. uob̄.